

מסכת Baba Batra

פרק א'

א. הַשְׁתִּפְנֵין שֶׁרְצֹו לְעַשּׂוֹת מִחְצָה בְּחֵצֶר, בּוֹנִין אֶת הַכְּתָל בְּאַמְצָעָו. מִקּוֹם שֶׁנְהַגֵּנוּ לְבָנוֹת גְּוֵיל, גְּזִית, כְּפִיסֵּין, לְבָנִים, בָּנִים, הַכְּל בְּמִנְהָג הַמְּדִינָה. בְּגַוִּיל, זֶה נוֹתֵן שֶׁלֶשֶׁת טְפַחִים, וְזֶה נוֹתֵן שֶׁלֶשֶׁת טְפַחִים. בְּגַזִּית, זֶה נוֹתֵן טְפַחִים וּמִחְצָה, וְזֶה נוֹתֵן טְפַחִים וּמִחְצָה. בְּכְפִיסֵּין, זֶה נוֹתֵן טְפַחִים, וְזֶה נוֹתֵן טְפַחִים. בְּלִבְנִים, זֶה נוֹתֵן טְפַח וּמִחְצָה, וְזֶה נוֹתֵן טְפַח וּמִחְצָה. לְפִיכָּךְ אֲמַנְפֵּל הַכְּתָל, הַמִּקּוֹם וְהַאֲבָנִים שֶׁל שְׁנִיהם:

ב. וְכֵן בְּגַנְהָה, מִקּוֹם שֶׁנְהַגֵּנוּ לְגִדר מִחְיִבֵּין אֶתְהוּ. אֲבָל בְּבָקָעָה, מִקּוֹם שֶׁנְהַגֵּנוּ שֶׁלֹּא לְגִדר אֵין מִחְיִבֵּין אֶתְהוּ, אֶלָּא אֲמַרְתָּה כּוֹגֵס לְתוֹךְ שֶׁלוּ וּבְוֹנָה, וְעוֹשֶׂה חִזִּית מִבְחֹזִין. לְפִיכָּךְ אֲמַנְפֵּל הַכְּתָל, הַמִּקּוֹם וְהַאֲבָנִים שֶׁלוּ. אֲמַעַשׂ מִקְעָת שְׁנִיהם, בּוֹנִין אֶת הַכְּתָל בְּאַמְצָעָו, וְעוֹשֶׂין חִזִּית מִקְאָן וּמִכְאָן. לְפִיכָּךְ אֲמַנְפֵּל הַכְּתָל, הַמִּקּוֹם וְהַאֲבָנִים שֶׁל שְׁנִיהם:

ג. הפקיף את חברו משלש רוחותיו, וגדיר את הראשותה ואת השניה ואת השלישית, אין מתייבין אותו. רבינו יוסי אומר, אם עמד וגדיר את הרביעית, מגלאין עליו את הכל:

ד. כתל חצר שגפל, מתייבין אותו לבנותו עד ארבע אמות, בחזקת שגנון, עד שיביא ראה שלא נתן. מאربع אמות ולמעלה, אין מתייבין אותו. סמך לו כתל אחר, אף על פי שלא נתנו עליו את התקאה, מגלאין עליו את הכל, בחזקת שלא נתן, עד שיביא ראה שגנון:

ה. כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר. רבנו שמואון בן גמליאל אומר, לא כל החצרות ראויות לבית שער. כופין אותו לבנות לעיר חומה וקלטים וברית. רבנו שמואון בן גמליאל אומר, לא כל העירות ראויות לחומה. כמה יהא בעיר והוא אנשים בעיר, שנים עשר חדש. קנה בה בית דירה, הרי הוא אנשים בעיר מיד:

ו. אין חולקין את החצר, עד שיהא ארבע אמות לזו וארבע אמות לזו. ולא את השדה, עד שיהא בה תשעת קבין לזו ותשעת קבין לזו. רבוי יהודה אומר, עד שיהא בה תשעת חצאי קבין לזו ותשעת חצאי קבין לזו. ולא את הגבה, עד שיהא בה חצי קב לזו וחצי קב לזו. רבוי עקיבא אומר, בית רביע. ולא את הטרקלין, ולא את המזרן, ולא את השובח, ולא את הטלית, ולא את המרחץ, ולא

את בית הבד, עד שיהא בהו כדי זה וכדי זהה. זה הכלל, כל
שייחילך ושמו עליו, חולקין. ואם לאו, אין חולקין. אם כי, בזמן
שאין שנייהם רוצים. אבל בזמן שנייהם רוצים, אפילו בפחות
מ مكان, יחלקו. וכתבי הקדש, אף על פי שנייהם רוצים, לא יחלקו: